

DOMOVINA

Imaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne prispejnine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., na pol leta 1 gld. 50 kr., za četrto leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Volitve v peti kuriji.

Državnozbornske volitve vrše se letos na vse obširnejši podlagi, nego so se minula leta, zato pa je letos agitacija tem živahnjejša. Posebno tudi socialisti pridno agitujejo. V vseh deželah izimši Dalmacijo postavili so svoje kandidate. Pa tudi druge stranke pri tem ne drže križem rok. Treba je pridno delati, da novih volilcev ne pridobi socializem, ali pa naši narodni nasprotniki.

Kako in kdo voli v starih kurijah, je čitateljem dobro znano in mi tukaj ne bomo še razkladali. Manje je pa znano, kdo voli v obnem volilnem razredu ali v tako imenovani peti kuriji. V tej kuriji volijo vsi polnoletni avstrijski državljani, ki bivajo že šest mesecev v dotičnem kraju. Volijo torej v peti kuriji tudi volilci vseh dosedanjih kurij in tisti polnoletni moški, ki dosedaj volilne pravice še niso imeli. Dosedanji volilci letos volijo po dvakrat. Na to posebno opozarjamo vse dosedanje volilce. Samo če se dosedanji volilci udeležijo volitve, se ni bati, da bi dosegli socialisti svoje namene. Mi vemo, da bodo nekateri čitatelji vprašali, kaj hočejo socialisti? Odpraviti hočejo zasebno posest. Po njih načelih bi morala vsa polja, travniki, tovarne, biti skupna lastnina, vsak naj bi za vse delal in vsi za jednega. Samo na sebi je to jako lepo, a kdor količ kaj premisli, vidi, da je to neizvedljivo. Lenuhi bi ne marali delati, ko bi vedeli, da jih morajo drugi živeti. Socialisti tudi niso prijazni naši narodnosti in katoliški veri. Mej drugim zahtevajo tudi odpravo zakona. Ljudje naj bi se svobodno ljubili, kedar bi kdo hotel, pa bi pustil ženo in izbral si drugo.

Seveda težnje socialistov se ne dajo uresničiti, zmešnjave bi pa taki ljudje le dosti napravili, da pridejo do kacega vpliva. V Ameriki se je v nekaterih krajih skušalo upeljati gospo-

darstvo po socialističnih načelih. Povsod je pa prišlo samo do velikih razporov in naposled se je morala imovina zopet razdeliti.

Mej delavci se seveda take ideje hitro razširjajo, posebno ker ne pojmiyo, da niso uresničljive.

Slovenska stranka bode gotovo zagovarjala v državnem zboru tudi pravice delavcev in vse storila, da jim zboljša stanje. Ozirala se bode pri tem tudi na koristi drugih stanov, kakor je dolžnost našega pravega narodnega zastopnika.

Volitev v peti kuriji je posebno važna, ker bode nekako pokazala pravo narodno mišljenje. Zato se pa že sedaj najprvi politiki poganjajo za poslanstvo pete kurije. Može, ki so došedaj zastopali kmetijske občine in mesta, se poganjajo za poslanstvo v obnem volilnem razredu, ker hočejo biti zastopniki vsega naroda, ne pa le nekaterih stanov. Gotovo se bode glas takih mož v zboru bolje spoštoval.

Da pa bodo poslanci pete kurije zares pravi narodni zastopniki, je pa treba, da se volilci tudi mnogobrojno udeležijo te volitve, brez ozira na to, če imajo še voliti potem v kmetijskih ali mestni skupini, ali pa ne. Seveda tisti slovenski volilci, kateri imajo še v kmetijski skupini ali v mestih volilno pravico, naj ne mislijo, da so s tem že izpolnili svojo narodno dolžnost, če so volili že v peti kuriji, udeležijo naj se še druge volitve. Ustrašiti se ne smejo neznanega truda, kajti na dobrih volitvah je jako mnogo ležeča. Poslanci, ki pridejo v zbor, bodo sklepali o jako važnih zakonih v narodnem in narodnogospodarskem oziru. Pred vsem bode na dnevnem redu pogodba z Ogersko. Določiti se bode moralo zopet za deset let, koliko bode donášala naša državna polovica k skupnim državnim stroškom. Do sedaj je naša državna polovica plačevala 70, Ogrji pa 30%, ker avstrijski državni zbor ni imel dovolj odločnih mož, ki bi bili branili ko-

risti naše državne polovice. Posebno Nemci so vedno podpirali Madjare.

V peti kuriji se bode ravno tako, kakor v kmetijskih občinah, volilo po volilnih možeh. Prvotni volilci bodo volili v svojih občinah volilne može. Tudi mesta bodo volilne može volile. Ti volilni može pa pojdejo potem voliti v gotovo določene kraje. V dolnještajski skupini pete kurije bodo volili sodni okraji: Celje, Vransko, Gornjigrad, Laško, Šoštanj v Celju; sodni okraj Konjice v Konjicah; sodni okraj Gornjigrad v Gornjemgradu; sodni okraji Ptuj, Ormož, Št. Lenart, v Ptuj; Rogatec in Šmarje v Rogatcu; Brežice, Kozje, Sevnica v Brežicah; Ljutomer in Gorenja Radgona v Ljutomeru. Vsi ti okraji volijo v peti kuriji jednega poslanca. Če postavijo Slovenci kandidata za srednještajski volilni okraj pete kurije, ni gotovo. V ta volilni okraj so uvrstili toliko nemških okrajev, da bi Slovenci le težko mogli zmagati.

Za kandidata pete kurije izberite si značajnega in odločnega moža, ki pozna potrebe vseh stanov te kurije in ki pa ima tudi srce za naš narod. Koncem pa moramo še jedenkrat opomniti, da ima voliti v peti kuriji vsakdo, ki je spolnil 24. leto in šest mesecev biva v dotičnem kraju. Ker je pa gotovo več Slovencev iz volilnega imenika izpuščenih, opozarjamo vse slovenske volilce, da se takoj pri županstvih pobrigajo, če so zapisani v volilni imenik, in če niso zapisani, naj zahtevajo, da se zapišejo. Za dokaz starosti zadošča delavska knjižica, ali kak podobni spis, iz katerega je razvidna starost. Rodoljube pa opozarjamo, da prebivalstvo poučujejo o njega pravicah. Če vsi storimo svojo dolžnost, bode naša zmaga gotova in slavna.

LISTEK.

Iz sreče, v nesrečo.

Za poduk in kratek čas. Spisal Milovan.

II.

Bila je sobota. Jesensko solnce je od časa do časa poslalo iz precej jasnega neba svoje pomajajoče žarke na zemljo. Ptice so pridno letale po vejicah ter iskale hrane. Po cesti proti Zornikovi krčmi pa je stopal d'javno oblečen mož krepke postave, nam znani Peter.

V krčmo dospévšega je že težko pričakoval zapeljivec. Po kratkem pozdravu se podata naša v stransko sobo in začneta nam že znani pogovor. Bila sta sama v sobi, zato pa sta se lahko brez strahu in skrbi pogovarjala.

„Vidiš, jutri pojdeva k sodniku, in ti mu vse natanko razložiš, kako vozi tvoj sosed po tvoji zemlji; povedati moraš seveda tudi, da si ga opominjal, da naj ne vozi po tvojem travniku a te ni hotel poslušati,“ učil je zapeljivec Petra.

„Ja, hm, je vse lepo, pa kaj, ko bi pravdo zgubil, kaj, ko bi moral vse jaz plačati, in kaj

poreče moja žena — veš ne vem, če bo z najine moke kaj kruba.“

„Peter, si mož, zagotovljen bodi, da če se za pravično stvar poteguješ, gotovo pravdo dobiš, pa še tudi nekaj okroglega, ha, to bo veselje, ko bova tukaj zalivala suha grla nu in žena, nosi pri vas baba blače, lej ga no, kako si smišen; pa če nočeš povedati stari, saj vse lahko na tihem storiva, in ko bo pravda končana in boš dobil lep kup denarja, bo vesela, ne pa, da bi te obirala, he, Peter, bodi mož, saj te poznam, da si pameten, boš se gotovo tudi za pravico potegnil.“

„Je res, kar govoriš, a pravdal se le ne bam, raje živim v miru s sosedi, je boljše kakor pa tisto pest zemlje.“

„Kako si čuden, če še vedel ne bo, da si ga ti tožil, jezik morava krotiti, pa saj bo vse dobro šlo, a Peter, bova li v krčmi žejo trpela, dej, dej pomoči grlo ubogemu siromaku, krčmarica, kje si, vina sem, kaj ne Peter?“

Takoj se je prikazala okroglolična krčmarica, igraje si s ključi, a je tudi hitro odišla, da prinese naročene pijače. Kmalu je stala steklenica črnega soka na mizi; zapeljivec ni dolgo

gledal tekočo stvar, nalil si je kupico, ter jo kaj lahko spraznil.

Tudi Peter je polagoma pogledal po kupici ter se sprijaznil s sladko kapljico, katera ga je sčasoma navdušila za pravico. Po precej dolgem pogovarjanji se je dal premotiti ter je obljubil zapeljivcu, da pojdeti drugi teden v torek k sodniku.

„Pa ga bova dala, pravica mora na dan,“ govoril je ta med potom, katerega je domu grede pošteno porabil. zakaj močna kapljica je bila malo pretežka in je leno telo zdaj na to, zdaj na ono stran porivala.

Približal se je dogovorjeni torek. Gosta megla se je vlačila po vasi, in jutranja sapa ni bila posebno gorka, zato pa je Peter oblekel dolgo, težko suknjo, predno se je podal na kraj, kakor sta se zmenila z zapeljivcem.

„Zdrava Neža, le skrbno popravi pri živini, jaz moram iti k Polbosniku, da mi proda nekoliko borov, ker jih potrebujem za kozolec. Trudil se bom, da se kmalu povrnem,“ tako je nagoovoril Peter ženo, a glas se mu je nekako tresel, kakor da bi ga hotel izdati, češ, zakaj ne govoriš resnice. Pa kaj si če, žena ne sme zvedeti

Slovenci stojmo, kamor nas je Bog postavil!

... stojmo, kakor zid od grada:
Črna zemlja naj pogrezne njega, kdor odpada:“

Če prebiramo zgodovino starega in novega veka, najdemo med vrstami junaških mož tudi mnoge ničvredne hudobneže. Ali med vsemi temi zavzema prvo mesto oni nesrečnež, kateri je izdal Gospoda, namreč Judež Iškarijot. Njegovo ime se bode imenovalo z zaničevanjem, dokler bode svet stal, v svarilen zgled vsemu človeštvu, ne posnemati njegovega zločina! —

Enakih izgledov najdemo tudi v svetovni zgodovini. Grški narod ne preneha kleti zločinca Efigalta, kateri je v važnem trenutku grško vojsko izdal sovražnikom in tako prodal celi narod v stoletno robstvo. Enako zaničljivo imenuje srbski narod ime Vuka Brankoviča, da vsakdo, ki to ime izgovori, pljune na to iz ust, da ne bi se omadeževal se samim imenom! —

To vse nam kaže, kako veliko in ob enem grdo zločinstvo je izdajalstvo. No, hvala Bogu, misli si morda marsikateri čitatelj, tega greha pa vsaj ni med nami. Bog dal, da bi bilo to res, kakor v velikem tako tudi v malem: — V resnici pa žalibog vse mrgoli med nami Slovenci, Judežev, ki marsikdaj nevedoma, dostikrat pa vedoma in z namenom izdajajo svojo mater, Slovenijo, nje jezik, pravice in šege! To so vsi tako imenovani nemškutarji, lahoni in madjaroni, katere je izredila slovenska mati, kadar so odrasli pa molijo zlato tele — ptujega malika! — „Erjav kakor Judež bodi, naj ga pes za plotom žre!“ tako izreče pesnik svoj stud nad takšnimi malovredneži! —

Zakrivati si moramo lice sramote in ob enem z žalostjo priznavati, da je že celo med našim krdelom več takšnih, ki po pravici zaslužijo to zaničljivo ime. Mislim s tem vse one, kateri se prav in ob volitvah širokoustijo ter bahajo, dokler jih narod naš izvoli in posadi na višje mesto. Kadar pa zasedejo ta častni in odgovornosti polni sedež, brzo se začnejo bratiti z nasprotniki in izdajati to, kar so volilci z velikim naporom in trudom pridobili. Vse to delajo mirne vesti, misleč, da so zraven še nedolžni in pravični. Takim hočemo danes položiti na srca nekaj besed in opominov, da bi zaspano njih vest s tem zbudili.

Možje slovenski, ki zasedate častna mesta v občinskih, krajnih in okrajnih zastopih, kakor tudi kot volilci možje, imejte vedno jedno resnico pred očmi, namreč to, da vas je mali in ubogi slovenski narod postavil na to mesto, kateremu ste za vse svoje delovanje odgovorni! Ako v tej službi delate dobro, hvalilo vas bode naše ljudstvo, ako ne spolnujete svojih dolžnostij, ali svojo službo celó v njegovo škodo obračate, je prvi vaš sodnik pravični Bog in drugi — razžaljeni in izdani volilci! Toraj čuvajte svojo službo in ohranite jo brez madeža! —

Žalostno namreč je in neodpušljivo, kar se po nekd godi. V občini — pa menda ne v Ribnici — je bila pred jednim letom strašna volilna!

borba, kakoršne še prej ondi ni bilo. Kmetov se je nabralo, da so nasprotniki se bali med nje, rekli so „da še pluniti ni kam v volilnej sobi“. Izvolilo se je šest naših in trije nasprotniki. Seveda je potem krmilo občine ostalo v naši roki, ali kako dolgo? —

Teško povem ali resnice ne moram več prikrivati, da so dejanja novega, še le par mesecev vladajočega obč. zastopa takšna, da nasprotniki se lahko ponašajo: zmaga je naša! Nastavili so limanice in glej srečo: trije kalini čepe na njih, in to ne samo jedenkrat, temuč tolikrat, kolikor je nasprotnikom treba in — volja! Že v teku par mesecev so nasprotniki dosegli, da so lahko ošabni, koliko pa v takšnih okolščinah še bodo, predno minejo dolga tri leta! Vsa občina se je združila, kadar je bilo treba vreči nasprotnika, ima tudi sedaj, ko vidi takšno ravnanje, pravico klicati. Kdor ni Slovenec v besedi in dejanju, naj pusti sedež slovenske občine in gre v kot glodati kosti od nasprotnikove mize padajoče! Na njegovo mesto naj pride namestnik in naj bode že najbolj priprost kmet, samo da nosi v prsih verno slovensko srce, katero se nikoli ne bode upognilo zlatemu teletu nasprotnika! — Toliko jim bodi rečeno za sedaj, ako bodo še naprej tako vozili, hočem poloviti njih imena in obesiti na veliki zvon, da jih sodi svet po zasluženju, katero bomo zraven opisali! —

Morebiti se nam bodo te ostre besede vzele za zlo, da z njimi „kalimo mir“ med strankami. To se nam sedaj naj ne očita, ko smo pa bili pred volitvijo vsi ene in to slovenske misli in volje. Po tem geslu „pax vobis“ nam nikedar ni bilo treba obilnega truda in agitacije zamer in sovraštva, v katerih so nasprotniki nas kar obsuli, saj se lahko mešajo v občinskem odboru naše ovce brez prepira z nasprotnimi ovni! — Ob enem lahko tem potem mirno izročimo nasprotniku veslo našega čolna in naj nas vozi tudi po najbolj smradljivej luži! — Ne, to ne velja! Odločno stopimo na noge na lastnej zemlji, nasprotniku vzemimo iz rok krmilo, katero smo mi priborili! Vsem pa, kateri se dajo majati od nasprotnega vetra, še zakličemo v spomin hrvaško pesem, katera se po slovenski glasi:

Odpuščeno bo grešniku,
Potepuhu, ubijavcu;
Odpuščeno bode vsem, vsem,
Samo nikdar izdajavcu!

Celjske novice.

(Shod zaupnih mož), katerega je sklicalo „Slovensko društvo“ dne 4. t. m. v Celje, bil je tako mnogobrojno obiskan, kakor morda še nobeden poprej. Vidi se iz tega, da se naše ljudstvo zaveda svoje narodnosti, pa tudi svojih pravic in hoče govoriti kadar gre izbirati može, ki naj zastopajo njihove koristi v državnem zboru. Prišli so volilci iz celjskega, brežkega, ljutomerskega in slovenjegraškega okrajnega glavarstva in število njih je presegalo gotovo 200 mož. Čast. gosp. dr. Lavoslav Gregorec pozdravi navzoče in pojasni zadnjo dobo državnega zbora,

ter želi, naj bi se danes natanjko pretresalo o lastnostih mož, ki se zbero za kandidate, da bode tudi tokrat pri volitvah vladala sloga in edinost med nami. Le na takega poslanca, ki je izvoljen po resnični volji ljudstva, se vlada ozira in tudi poslanec ima zaslonbo na svojih volilcih. — Razpravljalo se je najpoprej o kandidatu za celjsko-brežko mestno skupino in je bil z velikim navdušenjem proglašen jednoglasno kandidatom g. dr. Juro Hrašovec, odvetnik v Celji, kateri je tudi kandidaturu vsprejel. — Za kmečke občine celjsko-brežkega okraja pa se je vsprejel kandidatom g. Hugo vitez Berks, grajščak na Blagovni pri Celji. — Za V. kurijo pa je vsprejel kandidaturu g. Dragotin Hribar, posestnik tiskarne in trgovec, urednik in izdajatelj „Domovine“ ter predsednik „Občeslovenskega obrtnega društva“ v Celji. — Izreklo se je tudi zaupanje in naprosilo za ptujsko-ljutomersko kmečko skupino g. dr. Lavoslav Gregorec, da ostane še naprej zastopnik te skupine in za mariborsko kmečko skupino pa g. Franc Robič, profesor in posestnik v Lembahu. Glede mariborske mestne skupine in pa srednještajerske V. skupine razgovarjalo se bode po potrebi v Mariboru. — Bivšemu poslancu gosp. Mihael Vošnjaku, kateri na nobeden način ni mogel prevzeti več kandidature, izrekla se je topla zahvala. — Volilci! ti možje so vam porok, da izročate svoje zaupanje pravim močem; gledali bodo na vaše koristi vedno in povsod. Njih skusenost in delavnost pa bode gotovo pripomogla, da se Slovenci na Štajerskem približamo našemu stališču, ki nam spada po božjem in človeškem pravu. Zato pa je Vaša dolžnost, da greste takoj na delo, da bodo ti možje na dan volitve ne le prodrli, temveč sijajno zmagali.

(Odbor „Narodne čitalnice v Celji“) vabi k prvemu plesu v veliki dvorani „Narodnega doma“, ki ga priredi dne 16. svečana 1897. Začetek ob 8. uri zvečer. Vhod za vozove od c. sarja Josipa trga, izhod na Ljubljansko cesto. — Priti je gospodom v črni salonski obleki in dame v mali toaleti. Za dame preskrbel je odbor krasne darila, ki naj ostanejo v spomin na ta prvi ples v lastni hiši. Vstop dovoljen je le proti vabilu. — Vstopnina za nečlane: 1 gld. za osebo, 2 gld. za obitelj.

(Čitalniški ples.) Kakor se nam zanesljivo poroča, bode ples, ki ga priredi „Celjska čitalnica“ dne 16. svečana 1897 v „Narodnem domu“ v Celju, res krasna zabava. Vabil je bilo toliko razposlanih, da se je lahko kdo prezrl. Kdor po pomoti ne bi bil sprejel povabila, naj se pravočasno obrne do čitalničnega odbora.

(Nemška narodna prenapetost) rodila je že mnogo čudnega sadu. Na vsih poljih nahajamo takšne izrodke, tudi na jezikoslovnem. Nemška narodna stranka prekrstila se je, da izgleda bolj čista in nepokvarjena, v „Deutsche Volkspartei“. Nemci niso več nacionalni, ampak „volklisch“, pri veselicah in prijetnih dogodkih se v nemških srcih ne rodi več „nationale“, nego „echt volkliche Begeisterung“. Takšno nove

o njegovem namenu poprej, da dobi pravdo, zato se je moral zlagati.

„Bom, bom,“ odgovori mu žena nekako zmedena. Mislila si je morda, da mož ne govori resnice, pa kaj si če, saj mu ne more dokazati laži.

Hitrih korakov je dirjal Peter po lepo oglašeni poti med travniki in njivami in dalje po cesti v bližnje mesto; v njegovem srcu pa sta se zopet borili opominjajoča in zapeljiva vest, a končno je zmagala zadnja in Ostružnik se je odločil, da začne pravdo. V mestu ga je že težko pričakoval zapeljivi prijatelj. Ne mude se dolgo, podala sta se k sodniku. Peter mu je moral celo stvar razložiti in pojasniti, kje ima travnik, kako se piše sosed, kaj mu je odgovoril na njegovo svarjenje in še več drugega.

„Zdaj pa le pojdite, kadar bode obravnava, vas bom že pismeno poklical,“ poslovil se je končno sicer prijazni sodnik od Petra.

„Prosim ponižno, gospod sodnik, bom pa tudi dobil pravdo,“ oglasi se Peter.

„Seveda, če je res, kar pravite,“ odgovorila sta sodnik in zapeljivec ob jednem.

Nato je odišel sodnik v stransko sobo, zapeljivec pa je popeljal Petra seveda v krčmo,

prikupujoč se mu, kako bo dobil pravdo, saj je sodnik obljubil. Kolikokrat sta prijatelja v krčmi spraznila polne kozarce, nam ni znano, a toliko je gotovo, da se je Peter še le pozno zvečer prizibal domov, kjer ga je žena že težko pričakovala.

Pač ni težko uginiti, da ga ni bila posebno vesela, ko ga je zapazila v tem čudnem, do zdaj nenavadnem stanu. Mrmljal je nekako čudne besede, med katerimi je žena tu pa tam slišala besedo denar. Nekako sumljivo je pogledovala moža a bodoče nesreče še sirota seveda ni slutila. Končno se je zazibal vturjeni Peter v sladke sanje. Kaj je sanjal, se seveda odločno ne da povedati, gotovo pa je že štel v duhu svitile goldinarje, ki mu jih bo naštel sosed. O, ko bi se le človek tolikokrat ne varal! Sanje so sicer mnogokrat prijetne še večkrat prekanljive!

III.

Pretekli so trije tedni. Jesen se je že precej nagnila in podajala je že ne dobro došla zima svoja prva darila — snežene moke. Prav pridno so letele bele muhe iz neba, ko dobi nekega popoldne Peter povabilo, da mora priti čez dva dni k sodniku, ker se pravda prične.

Nemirno mu je srce bilo; ko je z veliko težavo prečital povabilo, — brati je namreč le za največjo silo znal — veselil se je, pa kmalu zopet bal, — neprijetno stanje! Nastopil je določeni dan. Peter se je moral zopet lagati ženi, da gre sosedu Nakla obiskati, ker mu ima nekaj povedati.

„O meni se zdi, Peter, da delaš nekaj za mojim hrbtom, o varuj se, prosim te, rotim te,“ oglašila se je Neža, ki je sedaj že nekaj slutila o celej stvari, a gotovega še nič ni vedela; samo to ji je povedala tista vaška klepetulja, ki baje vse izve, da Peter nekaj namerava, kaj, Bog ve.

„Ne bodi neumna, kedaj sem pa še kaj storil, da bi ne bil povedal tebi, beži, beži...“ tolaži jo Peter.

„O, Peter, če je le res, kar govoriš, da te.“ „Nu mislim, da me poznaš ljubka Neža, zdaj pa grem, dobro se imej ta čas!“

Nato je odišel Peter v krčmo za vasjo, kjer ga je že pričakoval zapeljivec, kakor sta se zmenila.

„Si vendar prišel, Petrač, bal sem se že in mislil, da ti bo stara zabranila, pa saj tako ne ve, kaj imava, jeli?“ pozdravi zapeljivec Petra,

„sorte“ navdušenje zavlada je zadnjič v Celji pri podučnem in zabavnem večeru, katerega je priredilo novo ustanovljeno jezikovno društvo (Deutscher-Sprachverein), katero ima nalogo očistiti nemški jezik vseh tujih besedij, katerih pa je čudovito mnogo. Poročilo o tem večeru v „vahtarici“ izogiblje se seveda vseh tujk in tako izvemo, da se je večer vršil v „Gastwirtschaft“ ne v „hotelu“, da je vladalo „volklích“ navdušenje, da je v „Freizeit“ (ne več v „pavzah“) sviral godba itd. Popolnoma pa se poročevalcu vender ni posrečil „purizem“ in tako je prišlo, da je pri večeru moral predavati neki „profesor“ in v dopisu se vidi žalost dopisnika, ker je moral poslušati „Concertstücke“ celjske Musikvereinskappelle, in se ni priredila bolj čista nemška godba. Za to so sicer poslušalci bili sicer odškodovani s tem, da je „vahtarici“ „Schriftleiter“ predaval „volklích“ pesni, a to veselje grenila je okolnost, da se ta „Schriftleiter“ piše Ambrožič, kar se ne glasi posebno nemški.

(Pogreša se) od dne 15. decembra 1896, 30letni Josip Karner, delavec v erarni cinkarni pri Celji. Isti je prej ko ne padel v Voglajno ali Hudinjo in ga je najbrž voda odnesla v Savinjo. Karner je bil majhen in trščate postave, imel je male rumenkaste brke in rumenkaste lase in nosil obnošeno obleko iz sivega blaga ter moder predpasnik iz domačega platna. Ako se pogrešanec poišče ali njegovo truplo najde, naj se sporoči c. kr. okr. glavarstvu v Celji.

(Koliko se sme zahtevati za hrano vojaštva ob času prehoda.) C. kr. ministerstvo za deželno brambo je vsled odloka z dne 29. decembra 1896, št. 32024/6917 IIb, sporazumno s c. in kr. državnim vojnim ministerstvom v smislu § 51. zakona o nastanitvi vojakov z dne 11. junija 1879, drž. zak. št. 93, določilo, da ima vojni erar za poldansko hrano, katero mora stanodajalec dajati vojaškemu moštvu od častniškega namestnika nazdol ob času prehoda povračevati na Štajerskem in sicer v mestu Gradci po osemindvajset (28) novcev, v ostalih pohodnih postajah pa po štiriindvajset pet desetink (245) novcev za vsako porcijo. Ta določba velja za dobo od 1. januarja do 31. decembra 1897.

(Prava povodenj) je nastala po celjskih ulicah, ko se je začel topiti sneg. Po drugih mestih skrbi vedno mestna uprava za to, da se sneg, kedar ga več zapade, takoj odstrani iz ulic. Pri nas pa mestni očetje takih skrbi ne poznajo. Ves čas je ležal sneg po ulicah v velikih kupih in zaviral promet, zdaj pa je vse v lužah. Koliko je ljudij, ki bi si lahko par grošev zaslužili z odstranjenjem snega! A mestnim očetom se za take občekoristne namene škoda zdi denarja, potrebujejo in izdajajo ga rajše v zadovoljitev svojih velikonemških potreb.

(Oklici) podpisani od c. kr. namestnika Baquebema, s katerimi se razpisujejo državnozbornske volitve v peti kuriji, izišli in prilepili so se v Celju samo v nemškem jeziku. Umestno bi bilo, da bi se namestnika interpelovalo o tem — škandalu. Večinateh volilcev niti ne razume nemški.

(Samomor gimn. suplenta.) V torek dne 2. t. m. ustrelil se je v Ljubljani Ivan Bernik. Lansko leto poučeval je Ivan Bernik na utrakvistični gimnaziji v Celji. Boda je vzrok samomora.

(Volitve v peti kuriji.) Volitve v peti kuriji se višje tudi v mestih po volilnih možeh, kakor na deželi. Prvotni volilci v Celji ne volijo naravnost poslanca temveč le 12 volilnih mož, ki bodo potem poslanca volili. Volitve volilnih mož, bodo še ta mesec. Voli slednji polnoletni državljani, ki biva šest mesecev v dotični občini, naj voli v kaki drugi kuriji ali ne.

(Reklamujte volilno pravico.) Ko bodo volilni zapisniki sestavljeni, se imajo v vsaki občini razgrniti 8 dni, da jih vsakdo ogleda, če je kdo izpuščen, ki ima pravico voliti.

Spodnje-štajerske novice.

(Deželni zbor štajerskemu) predložil je deželni odbor v seji 3. t. m. premembo deželnozbornskega volilnega reda. Na dnevnem redu so le razna poročila. V zbornici je vse nekako zaspalo. Le poslanec Walz skrbi sem in tje za kak mal škandalček. Tako je zopet v tej seji prašal deželnega glavarja grofa Wurmbanda, zakaj vendar ne odloči volitve deželnih odborikov. Deželni glavar odgovarjal je po svoje in tako je nastal mal prepirček med njim in Walzom. Prihodnja seja v četrtek.

(Duhovniške spremembe) Premeščenci so naslednji č. gg. kaplani: Anton Veternik iz Trbovelj v Braslovče, Matej Meznarič iz Jarenine v Trbovlje, Franc Gomilšek iz Šmartna pri Velenu v Jarenino in Jakob Fink iz Vitanja v Pišce.

(Šolske zadeve) C. kr. deželni šolski svet je dovolil novo šolo v Letušu pri Braslovčah. G. Fil. Koderman, nadučitelj v Frankolovem, je stopil v pokoj. Učiteljem na Zidanemmostu je imenovan g. J. Logar, učitelj v Trbovljah, učiteljem na Sladki gori pa g. J. Rosenstein, podučitelj v Čadramu.

(Vabilo k zabavnemu večeru), katerega priredi „Prostovoljna požarna bramba“ na Rečici v Sav. dolini dne 7. februarja t. l. v prostorih Franca Štiglica (Prislanca). Začetek točno ob 6. uri zvečer. Vspored: 1. Pozdrav. 2. Poročilo o turistikah slov. planin s posebnim opis. Triglava, govori Fr. Kocbek. 3. Tamburanje in petje. 4. Srečkanje raznih dobikov. 5. Prosta zabava in ples. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor. Posebnih vabil se ne bo razpošiljalo.

(Iz trboveljske okolice) se nam piše: V petek dne 29. jan. t. l. ostavil je našo faro po 6½ letnem jako uspešnem delovanju č. g. Ant. Veternik. G. Veternik je bil kaj brižen dušen pastir, izvrsten katehet ter sploh zelo delaven mož. V narodnem obziru jeklen in v obče uzoren. Po svojem odkritem obnašanju pridobil si je ljubezen vseh slojev. Braslovčanom moramo k izbornej pridobitvi le častitati!

(Vabilo) na veselico, katero priredite ormoška ženska in moška podružnica družbe sv.

Cirila in Metoda, dne 7. svečana 1897, v prostorih ormoške čitalnice. Vspored: A „Ženski jok“, igra v jednom dejanji. B Deklamacija. C Petje. Č Tombola. D Prosta zabava. Opomba. Ta dan vršita se občna zbora obeh podružnic, in sicer ženske podružnice ob 3 uri, moške ob 4. uri popoldne. Začetek veselice točno ob pol 6. zvečer. Vstopnina 10 kr. za osebo.

(Pri Sv. Križu na Murskem polju) je troje trgovcev, med katerimi je najbolj priporočila vreden g. Gottlich ki je že pred nekaj leti odprl svojo trgovino. Rojen je v Borecih v križevski župniji, torej je po krvi Slovenec in domačin. Da tudi s slovenskim prebivalstvom vsaj nekoliko sočustvuje, kaže s tem, da se vedno udeležuje slovenskih veselic. Vendar njegov napis „Alois Gottlich“ ne kaže dovolj jasno, katere narodnosti je, ter se v obče pričakuje, da ga v kratkem spremeni iz ozira na slovensko občinstvo v „Alojzij Gottlich, trgovec z mešanim blagom“. Ako gosp. trgovec le tak napis napravi, bode s tem očitno izjavil, da je Slovenec, in slovensko narodno prebivalstvo se bode potem gotovo ravnalo po geslu: Svoji k svojim! t. j. Slovenec kupuj le pri Slovencu. Tudi naj g. trgovec prekrbi zalogo svoje trgovine z užigalicami, katerih zaklopnice v narodnih barvah imajo napis: „Vžigalice družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. Mal položi dar domu na altar;“ dobe se pri Jos. Perdanu, veletržcu v Ljubljani, s svinčniki „Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“, katerih glavna zaloga je pri Jos. Petriču, trgovcu v Ljubljani, Kolodvorske ulice št. 22; in z najboljšimi peresi za šolo in urad z napisom „Prešeren pero“; ti se dobé v zalogi g. Lavoslava Schwentnerja, trgovca v Brežicah. — Slovensko ljudstvo! Ti pa kupuj in zahtevaj v tej trgovini samo takih vžigalic in svinčnikov; zakaj s tem ne boš samo razširjalo slovenskega imena, ampak s tem boš tudi podpiralo prepotrebno „Družbo sv. Cirila in Metoda“.

(Prostovoljno ognjegasilno društvo v Ključarovicah) na Murskem polju je imelo v nedeljo dne 17. prosinca t. l. svoje glavno zborovanje in se je volil sledeči odbor: Magdič Vido, načelnik; Kosi Alojz, podnačelnik; Cvetko Jožef, blagajnik; Novak Fran ml., voditelj plezalcev; Slana Fran, voditelj brizgalničarjev; Magdič Fran, voditelj varuhov; Novak Fran st., nadzornik orodja; Štuhéc Anton, podvoditelj plezalcev; Erlih Jakob, podvoditelj brizgalničarjev; Prelog Alojz, podvoditelj varuhov.

(Pri Št. Juriju ob Ščavnici) še dosedaj niso nemškutarskega fajabera nadomestili s slovenskim gasilnim društvom. — Bodite možje, narodno zavedni Jurjevčanje, ter odstranite kmalu to veliko narodno hibo!

(Vremenska opazovalnica na Cvenu) beleži v mesecu januarju 1897: Povprečna toplina = 1°5'. Najvišja toplina dne 2. + 4°9' C. Najnižja toplina dne 30 = 17°4' C. Največ padavin dne 23. 152 mm. Vsota padavin 534 mm. Število dni s padavinami 10. Število dni s snegom 4. Število dni z meglo 15. Povprečna oblačnost 72.

„Veš ne vem, danes je nekako čudno govorila, Bog, ve, če ni zvohalo najine namene, pa potolažil sem jo in sem rekel, da grem k Naklu v vas.“

„Prav si jo zadel, pa recite, da Peter ni moder mož, saj ne bo nič vedela, zvečer pa ji že lahko naznaniš svojo srečo, morda ji že denar poneseš.“

„Misliš?“

„Men'm, pa pojdiva, da ne zamudiva ure,“ priganjal je zapeljivec Petra.

Na to sta odšla moža k sodniku v mesto, ne da bi si bila poprej dosti grlov namazala, kar je bilo seveda proti zapeljivčevi navadi, pa morda jma danes čas ni pripuščal, morda pa je tudi zapeljivec iz sramežljivosti danes tako delal, kdo ve?! —

V mesto dospel, sta se takoj podala k sodniku. Pa kako se začudi Peter, ko zapazi prav pred vrati svojega sosedu, katerega je tožil. Kako se je sramoval siromak; zakaj, tega si ni mislil, da bode tudi zatoženec prišel ob istem času k sodniku, saj se še ni nikdar pravdal. Kar pobegnil bi bil, da bi ga ne bil zapeljivec navduševal, da naj ne bo tak strahopetec in

figa mož, češ, če si že prijel za kupico jo tudi sprazni.

„Vstopite,“ oglasi se sedaj sodnik. S strahom je stopil Peter v sobo, kjer se je imela obravnava vršiti in ko bi ga ne bil zapeljivec tako rekoč porinil v sobo, bi bil že davno pobegnil.

Začela se je obravnava, ktera je dala končno Petru pogum, posebno, ker je začel sosed trditi, da je zemlja po kateri vozi, njegova.

Nadaljne razprave ne bomo natanko opisovali, ker se kaj takega le prepogosto lahko sliši, posebno dandanes. Omenimo le, da se pravda istega še ni končala, ampak je bila preložena na poznejši čas, kar je seveda Petra hudo potreslo. Kaj poreče žena, katera zdaj gotovo zve vse. A vse te skrbi je pregnalo vino, katerega sta on in zapeljivec kako uro pozneje srkala v nam že znani krčmi Zornikovi. Peter je sicer sedaj zapeljivcu že manj zaupal, zakaj bal se je že, da zgubi pravdo, pa napajal ga je še le. Pozno v noči sta se pozibala domov.

Prestrašena Neža, katerej je tista vaška klepetulja že vse povedala, je sprejela nalitega moža z glasnim jokom, a mož ga ni dolgo po-

slušal, zakaj vinski duhovi so ga kmalu popeljali v tiho deželo spanja.

Ta dan se je pričela pri Ostružniku nesreča. Žena vsa obupana, je hodila nemo okrog, mož pa se je je izogibal, da bi mu ne trebalo poslušati njenih ostrih očitajočih besed; sramoval se je in vest ga je pekla, da žali svojo tako dobro, skrbno ženo, a kaj si če, predalec je že zabredel in kar je začel, mora končati, morda pa mi le posije žarek sreče, tako se je često tolažil. A sreče žarki se niso hoteli pokazati, pač pa je bila nesreča njegova prihodnja zvesta spremljevalka.

Uboga žena Neža se ni mogla potolažiti; noč in dan je sirota prejkala, kar pa ji je končno škodovalo; začela je hirati in je slednjič hudo zbolela. Mož jo je sicer začel tolažiti, da je še mogoče, da pravdo dobi, a ni se dala utolažiti.

IV.

Zopet je mesec dni preteklo in približal se je dan zopetne obravnave tako resni za Petra, kateri je ves zbehan in obupan pohajal okrog, odkar mu je ležala žena, katere se je razun žalosti, poprijela druga huda telesna bolezen, smrtno bolna v postelji.

(Letošnji januar) spada v dolgi vrsti let, mej najmanj hladne. Dočim je v tem mesecu običajno največji mraz, največ snega, bila je letos poprečna toplina tega meseca, kakor jo je opazovala cvenska postaja, le — 0,84° C. V začetku meseca je sicer toplomer padel nekoliko pod ničlo (največ — 6,8° C — 5. jan.), bilo je tudi proti koncu meseca dokaj mrzlo (največji mraz n. pr. 30. jan. zjutraj, — 14,1° C); toda sredi meseca bilo je toplotersko stanje za ta čas nenavadno visoko (18. celo 5,5° C nad ničlo). — Deževalo je v tem mesecu 8 dni, snežilo 5 dni; vse padavine je bilo 51 mm; snega je padlo sicer 37 cm; vendar ga je bilo zadnji dan v mesecu le 13 cm na debelo.

(Sneg in zima.) Z 22.—24. januarjem se je letos še le prava zima pričela. Padlo je takrat snega do 30, 40 in več centimetrov tudi po dolinah in nižinah cele Avstrije, in ker je mraz pritisnil (10° C in več stopinj pod ničlo), ostala je snežna odeja, katere imajo osobito na Korškem in okolo Triglava od 1 m do 3½ metra na debelem. Sicer smo pa imeli prejšnji teden lepe solne dneve.

(Sv. trojiška posojilnica) v Slovenskih goricah je imela lani 19.498 gld., do konca t. l. pa že 27.884 gld. prometa. Udov šteje že 109, vložnikov 72, posojil je dobilo že 78 združnikov. Deluje pa ta zavod še le od 18. oktobra l. leta dalje; načelstvo šteje 12 udov in ima seje vsakih 14 dni, v nadzorstvu je 18 članov. Uradni dan je vsak četrtek. Obrestna mera je 4½% za vloge, 5½% za posojila. Urađuje pa ta dokaj po Raiffeisenovem duhu od strani deželne odbora ustanovljena posojilnica v slovenskem jeziku, dasi ima dvojezične tiskovine.

V štev. 5. „Domovine“ objavili ste med novicami spis, nadpisan „Maribor“, ki je, kolikor se dotika „katoliškega delavskega društva v Mariboru“, neresničen. Pozivljam torej Vas, opirajoč se na § 19. tisk. zak. z l. 1862., da sprejmete v prihodnji številki nespremenjen sledeči popravek: Ni res, da kat. delavsko društvo „samo trpi slovenske delavce, ne da bi njihovemu jeziku dejanstveno priznalo le mrvico pravice v javnosti; res pa je, da so društvena pravila, znamenja, napisi i. t. d. izvedeni v obeh jezikih, da se govori v društvenih zborih slovenski in nemški, in da vodstvo društva strogo gleda na to, da se slovenski narodnosti v nobenem oziru ne kratijo pravice. Ni res, „da ljudje neke vrste z umetno zasnovanimi zvijačami delajo razpor“; ampak res je, da so duhovniki slovenskemu delavskemu društvu odrekli podporo, in da so društveniki krščanskega prepričanja začeli se upirati, ko so spoznali, da v društvu hočejo nositi zvonec možje socijaldemokratskega mišljenja.

V Mariboru, 3. februvarja 1897.

Martin Matek

predsednik „kat. delav. društva v Mariboru.

(Avstrijska zveza prijateljev ptic v Gradcu.)

Predsedništvu došlo je iz Rima sledeče pismo: Visokocenjeno predstojništvo avstrijske zveze prijateljev ptic! Vendar enkrat mi je mogoče, odgo-

voriti na cenjeni dopis. — Po svojem prizadevanji dobil sem od poddržavnega tajnika za poljedelstvo odgovor, katerega tukaj objavljam, prestavljenega na nemško. Glede pritožeb inozemstva zaradi preogromnega morenja ptic, katere ste mi Vi sporočali, mi je čast, Vam naznati, da ima ministerstvo pripravljen načrt lovskega zakona, ki obsega pravila nameravajoča utrditi varnost koristnih ptic. — Ker sem dobil tudi od drugih stranij, iz Avstrije in iz Nemškega enake zahteve, kakor so Vaše, prosim Vas, da objavite to moje pismo kot odgovor na vsa vprašanja in da ga razširite kolikor mogoče. Z odličnim spoštovanjem dr. Karl Ohlsen Capavolski. Rim, 18. januarja 1897. Veselje je slišati, da se kažejo laški vladni krogi sedaj naklonjene, uslišati opravičene zahteve inozemstva.

Druge slovenske novice.

(Kompromis razdrt.) Shod katol. stranke v Ljubljani se je izrekel zoper kompromis z narodno stranko. Da je katoliška stranka odklonila kompromis za volitve, je največ to povod, ko je narodna stranka zahtevala, naj se ji pusti notranjski mandat. Shod se je izrekel za skupno delovanje vseh slovenskih poslancev, v kakšni obliki, naj se poslanci pozneje v sporazumljenji s stranko dogovore. Nađejamo se torej, da jugoslovanski klub še ni pokopan. Da se kompromis ni sklenil, obžalujemo, ker obmejni Slovenci najhuje čutimo slabe posledice domačih razporov.

(Volilno gibanje na Kranjskem.) V Ljubljani so napovedali svojo kandidaturo: dosednji ljubljanski državni poslanec g. Kušar, deželno sodni svetnik, g. J. Vencajz in odvetnik g. dr. Mosche. Od neke strani pa nagovarjajo g. dr. Ivana Tavčarja, naj prevzame kandidaturo za Ljubljano, pa menda nima veselja biti državni poslanec. V gorenjskih in notranjskih mestih kandiduje narodna stranka g. dr. Andreja Ferjančiča proti dosedanjemu zastopniku tega volilnega okraja g. A. Koblarju, kateri je pristopil novi krščansko socijalni stranki in sedaj kandiduje na svojo roko. V dolenskih mestih se obeta hud boj. Proti sedanjemu poslancu g. Višnikarju mislita baje kandidovati gospo: grof Margheri in g. vitez Savinschegg. Prvi je naroden in je pred Šukljejem zastopal ta okraj. Poslednji je pa bil več let kot zastopnik veleposestva pri nemški stranki. Zagrizen nasprotnik Slovencev ni bil nikdar in je jedenkrat celo glasoval za podporo slovenskemu dramatičnemu društvu, dočim so drugi glasovali proti podpori. Leta 1883. pa ni bil več voljen. On je pripadal tistim veleposestnikom, ki so bili za kompromis v veleposestvu, in je propal kot kompromisni kandidat. Če bi bil sedaj voljen, bi se najbrž pridružil slovenskim poslancem. Srečna pa njegova kandidatura že zaradi tega ni, ker je mož že star. — Z Gostinčarjevo kandidaturo v peti kuriji niso zadovoljni vsi privrženci katoliške stranke.

Je slišal med potom, ravnokar bori njegova žena s smrtjo. Misel, da je le on kriv ženinine bolezni in prerane smrti, ga ni pustila več v miru in ga je kakor srdita furija gonila po svetu, daleč po svetu. Nikoli več ga ni bilo v domači kraj, a tudi slišalo se ni nič več zanesljivega o njem. Le stare ženice so si marsikaj pripovedovale o njem in njegovej smrti, a kaj, ker niso imele dokazov, jim nikdo ni vrjel. Le On, ki je vsega viden, ve, kam je zašel siromak, in če ga je morda že poklical pred svoj sodni stol, mu naj bo mil sodnik.

In Neža? — Še sedem dni po tem nesrečnem dnevu jo je mučila srčna bolezen in pa telesna bolezen, potem pa se je preselila sirota iz te solzne doline tja v lepšo, boljše deželo, kjer ni več skrbi in žalosti, kjer kraljuje večno veselje.

Na dan ženininega pogreba je izginil tudi vaški zapeljivec in ne duha ne sluha ni bilo več o njem. Le kmetje so še svarili svoje sinove pri izročitvi posestev, rekoč: Varujte se zapeljivcev in pa pravd, da se vam ne bo tako godilo, kakor Ostružnikovemu Petru!

Nekateri bi radi videli, da v tej kuriji kandidira dr. Ig. Žitnik. Najhuši volilni boj bode v trebanjskih in notranjskih kmetskih občinah. V teh dveh volilnih okrajih bode glavni boj mej narodno in katoliško stranko. Kandidatov za ta dva volilna okraja še ni določila nobena stranka. — V Ljubljani voli peta kurija 59 volilnih mož. Mesto se razdeli v 6 volilnih okolišev in poslovalo bode 12 volilnih komisij. — Gospod Viljem Pfeifer kandiduje v svojem dosedanem volilnem okraju.

(Potres.) V torek zjutraj ob pol jedni uri čutil se je v Ljubljani precej močen potres. Nekateri ljudi je zbudil iz spanja. Škode ni nobene napravil. Tudi strahu ni povzročil. Samo po gostilnah so drugi dan ljudje ugibali, če se ta potres vjema s Falbovo potresno teorijo ali ne.

(Članom upravnega sveta dolenskih železnic) je imenovalo trgovinsko ministerstvo namesto dvornega svetnika g. Franc Šukljeta, odvetnika in kranjskega deželne odbornika g. dr. Ivana Tavčarja.

(Založništvo „Vžigalic družbe sv. Cirila in Metoda“) prejelo je te dni toliko množino tega narodnega blaga, da vsako naročilo lahko točno izvrši. Zaloga je v trgovini Iv. Perdana v Ljubljani, Vodnikov trg. — Slovenci! Kupujte le družbine vžigalice, ker s tem razširjate slovensko ime in gmotno podpirate družbo sv. Cirila in Metoda.

(Pevsko društvo „Ljubljana“) priredi v soboto dne 13. svečana 1897 v prostorih „Narodnega doma“ (v Sokolovi telovadnici) veliki kmetski ples. Ustopnina 50 kr. — Obitelj treh oseb 1 gld., vsaka daljša oseba 20 kr. Začetek ob 8. uri zvečer.

(Ogenj) Dne 28. januarja t. l. je bilo začelo goreti na Vižmarjih pri Ljubljani. Pogorela je jedna hiša. Nevarnost je bila velika, ker v vasi primanjkuje vode. Ljudje so v koših nosili sneg, da so gasili.

(V mestno hranilnico v Radovljici) vložilo je v mescu januarju 1897, 131 strank 28.583 gld. 31 kr., 136 strank uđignilo 7506 gld. 53 kr., 34 strankam se je izplačalo posojil 22.440 gld. — kr., stanje ulog (453) 149.608 gld. 80 kr., denarni promet 87.571 gld. 10 kr.

(Strah v cerkvi) Na svečnice dan je pri neki hiši v Ratečah na Gorenjskem začelo goreti. Ljudje so pa ogenj hitro pogasili. Ker so nekateri klicali, da je ogenj, je bil v cerkvi nastal velik strah. Ljudje so drli iz cerkve, in je le sreča, da ni bil nikdo poškodovan.

(Slovenske posojilnice leta 1896.) Posojilnica v Radečah je že priobčila svoj račun za lansko leto, t. j. za svoje tretje upravno leto. Prometa je imela 80.195 gld. 28 kr.; med dohodki je 26.273 gld. hranilnih vlog, med stroški je 17.434 gld. posojil. Vsega upravnega imetja je izkazala 56.799 gld. Dobička je napravila 631 gld. Lani je bil narastel rezervni fond za 73 gld., znašal je koncem leta 936 gld., pa se bode še pomnožil iz doneskov baš izkazanega čistega dobička. — Goriška posojilnica je imela lani blizo pol milijona prometa, posojil 308.739 gld., vrednostnih listin za 7891 gld., naloženega denarja 3240 gld., v hišah 4000 gld. — Posojilnica v Radečah je imela 600 gld. čistega dobička. posojilnica pri sv. Križu pri Litiji je štela lani že 137 združnikov.

(Vabijo.) „Centralna posojilnica slovenska“ ima svoj letošnji občni zbor v četrtek, dne 8. aprila ob sedmi uri zvečer v „Narodnem domu“ v Brežicah z dnevnim redom, predpisanim po združnihih pravilih. Vabijo se p. n. združniki in posojilnice združnice, katere naj se ga blagovolé udeležiti po svojih zastopnikih ali pa po oblašćencih.

(Krška kmetijska podružnica) se trudi, da pospešuje poleg trtoreje tudi živinorejo. Nakupila je že 3 bike in bode tudi 4 kupila in dala vse brezplačno kmetovalcem v okolici.

(Tečaj za izobraženje posojilniških uradnikov.) Ker raste število slovenskih posojilnic tako hitro in ker se starejše posojilnice vedno krepkejše razvijajo in se pri njih delo množi od leta do leta, treba bode, da bodemo Slovenci imeli nekaj posojilniških uradnikov na razpolaganje; kajti posojilniško poslovanje ne bode moglo biti več samo na ramenih dotičnih od-

Zgodaj zjutraj se je podal Peter k sodniku; pokrepčala ga je še zadnja iskrica nade in ga z nova nekoliko navdušila za pravdanje, katerega srečni izid gotovo tudi ženi zopet podeli zdravje, tako si je mislil siromak, a da bi le bilo res. . . .

Neža je zadnjo noč dokaj mirno počivala in zjutraj istega dne je bila nenavadno vesela, kar je moža še bolj potrjevalo v nadi.

Dospevši k sodniku je bil Peter hitro na vrsti; pravda se je z nova pričela, a žali, zelo, zelo slabo končala. S trepetajočim srcem je poslušal nesrečni Ostružnik izid sodbe, kateri mu je naznanil pretresujočo novico, da je pravdo zgubil, da je zemlja, po kateri vozi sosed, res sosedova, ker jo je že rabil tri in več let, ne da bi mu bil Ostružnik kedaj branil; poznejši opomin je bil pa prepozen, tako namreč pravi postava. Ostružnik mora torej poplačati vse stroške, ki pa niso bili majhni, sam.

Kakor strela iz neba so zadele te besede ubogega, nesrečnega Petra, spominjal se je na mah bolne žene in vest ga je začela še groznejše peči. Zbežal je iz sobe, pa ne domov, ampak daleč proč od hiše, v katerej se, kakor

bornikov, kateri so že v svojem stanu zelo napreženi, recimo kot odvetniki, notarji, duhovniki, učitelji, trgovci itd. Kjer pa vodijo posojilnico le malo izobraženi kmetovalci, je posebno potrebno, da imajo v pismu, računstvu in v drugem izvežbano moč na razpolaganje; ali je pa treba, da se oni sami v stroki posojilništva dobro teoretično in praktično izurijo. Za izobraževanje v posojilniških stvarih se je sicer med Slovenci že dokaj storilo, posebno s tiskano besedo, n. pr. „Zveza slovenskih posojilnic“ je podučevala po svojem časniku, „Zadruga“ po „Letopisih“, J. Lapajne v Krškem je spisal „Navod“ o posojilniškem poslovanju itd. Priobčeno je bilo tudi po političnih časnikih nekaj navodov o teh strokah. Tudi je „Zveza“ imela v Celovcu predlanskim shod, kjer se je največ podučevalo o tem, kako je posojilnicam pravilno poslovati. — Zdaj se pa v Krškem posvetujejo odborniki „Centralne posojilnice slovenske“, da bi v priličnem času tu ali kje drugod priredili večdnevni tečaj za izobraževanje posojilniških uradnikov in odbornikov. K temu jih je napotila ta okolnost, da ondi nekatere posojilnice pismenim potom iščejo sveta, druge pa sposobnih tajnikov. Seveda bi se tak tečaj otvoril samo takrat, ako bi se oglasilo primerno število poslušalcev. Naj se torej posojilnice o tem posvetujejo in poročajo načelstvu „Centralne posojilnice slovenske“ v Krškem.

(Iz Krškega ob Savi.) (Tamburaški koncert hrvatskih vseučiliščnikov iz Zagreba.) Našemu bralnemu društvu posrečilo se je zadnji dan preteklega meseca nuditi svojim članom izvanreden užitek. Njegovemu povabilu so se z veliko prijaznostjo odzvali v mnogobrojnem številu hrvatski akademiki-tamburaši, ki so poleteli zadnjo nedeljo k nam ter nas presenetili z izborno uspelim koncertom. — Program koncerta obsegal je večinoma tamburaške skladbe, a nastopil je tudi čvrst kvartet. Pod vodstvom st. phil. Stalmjaka igrali so tamburaši z veliko preciznostjo in so gotovo nadkrnili najsmelejša pričakovanja mnogobrojnega občinstva. Posamezne točke — pred vsemi ruska narodna pesem „Sarafan“ — priljubile so se takoj občinstvu, na čegar opetovano prošnjo so se točke tudi večkrat ponavljale. Občinstvo je burnim ploskanjem odlikovalo nadarjenega tamburaškega vodja, ki nam je podal v „Zagreščanki“ tudi eno svojih lastnih kompozicij. V prijazni zabavi, ki se je razvila po koncertu, napivalo se je od strani akademične mladine, hrvatske in slovenske, skupni slogi dijaštva obeh narodov. Mej govorniki naj omenim č. g. rajhenburškega župnika, ki nam je v lepih besedah podal geslo in načela, na katerih podlagi se bo mogla doseči trajna, koristna sloga Slovanov. „Vse za vero, dom, cesarja“ naj bo tudi dijaštvu glavno glasilo za njih bodoče delovanje. Ob prijetnih zvokih češke godbe porajala je koncem lahkonožnega mladina, želeč si še večkrat tako izvanreden užitek, kot je bil zadnjo nedeljo.

(Slovenci v koroškem deželnem zboru) se vedno prezirajo. Volili so poslanca Murija v brezpomembni veriklacijski in gospodarski odsek, drugih slovenskih poslancev pa še v noben odsek volili niso.

(Slovenščina na Koroškem.) V Beljaku je razpisano mesto jednega profesorja na gimnaziji. Iz razpisa je vidno, da se ne bode preskrbelo za izpitnega učitelja slovenščine. — Razpisano je tudi več učiteljskih mest na slovenskem Koroškem, a v nobenem razpisu se ne zahteva znanje slovenščine. Na Koroškem vlada jo torej še vedno stare razmere.

(Predsednikom koroške trgovinske zbornice) je voljen pl. Hllinger in sicer že 24-krat.

(Volilno gibanje na Primorskem.) V furlanskih občinah baje misli duhovnik Fajdutti iz Gorice kandidovati proti proštu Jordanu. Tudi župnik Zenolli iz Tincella hoče baje v furlanskih kmetijskih občinah poskusiti s svojo kandidaturo. V mestni skupini kandiduje zopet dr. Maroni. Če bode zmagal, še ni povse gotovo, kajti na Furlanskem se že začenja neka agitacija proti njemu. Grofa Henrik Attems in Alfred Dubsky baje mislita kandidovati proti grofu Alfredu Coroniniju v veleposestvu.

(Slovenščina v isterskem deželnem zboru.) Vladni zastopnik okrajni glavar v Voloski, Aloj-

zij Fabiani, je deželni zbor isterski pri otvorjenju nagovoril italijanski in slovenski, kar je mej Italijani vzbudilo malo nevoljo. Deželni glavar Campitelli je pa deželni zbor ogovoril jedino v italijanščini, dasi je večina prebivalstva v deželi slovanska.

(Važna odredba glede volitev v Istri.) Slovanski volilci v Istri so dosedaj imeli nenavadno težavno stališče. V mestih so jih večkrat italijanski meščani s silo odganjali, da ne bi volili. Marsikak slovanski volilec je že odšel domu s pobito glavo. Policija v mestih Slovanov tudi ni varovala. Da se letos prepreči tak pritisk z italijanske strani, je vlada odredila, da kmetijske občine ne volijo v mestih, temveč se bodo po kmetih odločili posebni volilni kraji. Italijski so zaradi tega jako jezni.

(Volilno gibanje v Istri.) G. dr. Laginja baje ne kandiduje več v kmetijskih občinah, temveč v peti kuriji. Italijani in nekateri slovanski renegatje grozno rujejo proti gg. Spinčiču in dr. Laginji, da bi preprečili njiju izvolitev. Razširjajo lažnjive novice, kakšne velike dobičke delata ta dva slovanska poslanci s svojim političnim delovanjem. Žal, da se najdejo ljudje, ki verjamejo takim lažem. Italijani upajo, da letos zmagajo v Istri z vsemi svojimi kandidati, a mi se nadejamo, da se jim to ne posreči.

(Podporno društvo za slovenske visokosolce na Dunaju) prejelo je poslednji čas sledeča darila: V Brežicah je darovala slavna posojilnica 10 gld. V Celovcu je daroval slavni slovanski klub po gg. Th. Schreyu in V. Legatu 5 gld. — Na Dunaju: G. Viljem Pfeifer, državni poslanec, društveni ustanovnik i. t. d. nabral je mej p. n. gg. slovenskimi državnimi poslanci 60 gld., katere so darovali: Visokorodni gospod Alfred Coronini, veleč. g. dr. Lavoslav Gregorec, veleč. g. dr. Anton Gregorčič (društ. ustanovnik), g. dr. And. Ferjančič, eksel., Karol Grof Hohenwart, veleč. g. Anton Koblar, g. Vilj. Pfeifer, (društ. ustanovnik), g. Fr. Povše, g. dr. Ivan Šušteršič in g. Fr. Višnikar, vsak po pet gld. Na Dunaju so dalje darovali gg. Anton Globočnik pl. Sorodolski, vladni svetnik itd. 10 gld., dr. Vladimir Globočnik pl. Sorodolski, c. kr. tajnik v finančnem ministerstvu 6 gld., g. dr. Pavel Turner (društ. ustanovnik), posestnik itd. 10 gld., Jos. Stritar, c. kr. prof. 5 gld., dr. Janko Pajk, c. kr. prof. 5 gld., Borodnov 5 gld., Jos. Sturm, deželni poslanec v V. okraju, c. kr. prof., akad. slikar 5 gld., Žiga Sežun, c. kr. likvidator 5 gld., J. P. 5 gld., dr. Janko Hočevnar, odvet. kandidat 10 gld., Franč. Svetič, vzgojevalec 4 gld., Janez Ilc, c. kr. pol. nadkomisar 5 gld. Preostanek za Ivan Navratilov venec slovenskega kluba 5 gld. 50 n. V Gorici je daroval: N. N. 20 gld. V Gradcu: g. dr. Ivan Klasinc, dvorni in sodni odvetnik 3 gld., pri Sv. Jurju ob Taboru: Veleč. g. Fr. Zdolšek 5 gld., v Kalugi na Ruskem: G. Božidar Šuftar, c. kr. profesor (po V. Legatu v Celovcu) 1 gld. V Idriji je nabral g. Vinko Kolšek, c. kr. notar 16 gld., katere so darovali: Velec. g. pl. Premierstein 5 gld. Gg. Vinc. Kolšek, Dragotin Lapanje, Jos. Špetavec, nadoskrbnik Lanciger, c. kr. sodni pristav Franč. Milčinski, c. kr. poštar Vaclav Helmich, inženier Dragotin Svoboda, Ivan Gruden, Talka po 1 gld., Milka, Poldka, Nadinka, N. N. po 50 novč. V Konjicah je društvu daroval: G. dr. Ivan Rudolf, odvetnik, posestnik itd. 5 gld. V Kranju: G. Viktor Globočnik, deželni poslanec, c. kr. notar itd. 5 gld. V Krškem je nabral mestni župan g. dr. Tomaž Romih 4 gld. 50 novč. Nadalje so darovali: V Ljubljani g. Makso Pleteršnik, c. kr. gymn. profesor 5 gld., v Radgoni veleč. g. Leopold Vazlič, kaplan 1 gld., v Ribnici (na Štajarskem) veleč. g. župnik Fr. Hrastelj 5 gld., v Stillefiedu (na Nižje Avstrijskem) veleč. g. župnik dr. Mihael Mogolič 5 gld., v Trebnjem c. kr. notar g. Emil Orožen 3 gld., v Tolminu g. dr. Karol Triller, odvetnik 5 gld. Iskrena hvala za vsako darilo, posebej še g. držav. poslancu V. Pfeiferju, g. notarju Vinc. Kolšku in krškemu županu dr. T. Romihu, ki so darove nabirali. Bog plati! — Daljne darove sprejema društveni blagajnik vč. g. dr. Fr. Jančar, monsignor, papeški komornik, župnik nemškega viteškega reda na Dunaju, I. Singerstrasse št. 7.

Druge avstrijske novice.

(Delegaciji) bodeta letos zborovali še le jesen, ker vlada želi, da bode državni zbor nepretrgano pomladi zboroval, da dožene pogodbo z Ogersko. Razun tega pa minister Goluchowski želi, da se ne skliče pomladi delegaciji. Razmere v orijentu so tako zamotane, da jih ne mara pojasnovati minister vnanjih stvari do jeseni.

(Potovanje grofa Goluchowskega v Rim.) Avstrijski minister grof Goluchowski baje misli v kratkem obiskati Rim. Ta pohod ima namen utrditi trodržavno zvezo kot protivesje rusko-francoske zveze, ki se je utrdila s potovanjem ruskega ministra vnanjih stvari grofa Muravjeva v Pariz. Po našem mnenju to potovanje Avstriji ne more dosti koristiti, kajti po porazih v Afriki Italija v Evropi ne pride več v poštev.

(Oklic nemške katoliške ljudske stranke.) Nemško katoliška ljudska stranka zahteva v svojem volilnem oklicu versko šolo, pravično pogodbo z Ogersko ter popolno in enakopravnost vsem avstrijskim narodom, kar pa ne bode oviralo, da se bodo čutili pristaši te stranke kot zastopniki nemških planinskih dežel, ki so bile vedno središče katoliške skupine. Če se bode ta stranka vedno držala tega programa, se bodedo Slovenci lahko z njo sporazumeli, ker na poslovenjenje nemških krajev pač nikdo ne misli.

(Neposredne volitve v gorenjeavstrijskem deželnem zboru.) V gorenjeavstrijskem deželnem zboru je dr. Jäger stavil predlog, da se upeljejo neposredne volitve v kmetijskih občinah in se tudi za deželni zbor osnuje peta kurija. Neposredne volitve se gotovo upeljejo, ker so zanje skoro vsi poslanci, glede osnove pete kurije so pa še precej različnih nazorov.

(Dr. Riegru) ponujajo Mladočehi mandat pete kurije v Pragi, a ga ne mara vsprejeti. Mladočehi se boje, da baš v Pragi v peti kuriji propadejo. Zmagali bodo najbrž socialisti.

(Vladna izjava v češkem deželnem zboru.) Minuli teden v torek je češki namestnik grof Coudenhove prečital v deželnem zboru neko izjavo, v kateri vlada naznanja da se misli ob ugodnem času lotiti rešitve češkega vprašanja. V tej izjavi se naglašja enakopravnost in enakovrednost obeh narodnostij. Vlada je proti vsaki delitvi uprave in postavo daje na Češkem. Deželnemu zboru predloži pravični volilni red, potem pa zakon o narodnih kurijah. Deželni poslanci se bodo po tej predlogi razdelili v tri kurije, češke, nemške in veleposestniške. Vsaka teh kurij bode volila gotovo število članov v deželni odbor, deželnozborske odseke in v upravo raznih deželnih zavodov. Drugih pravic te kurije ne bodo imele. Čehi bi bili zadovoljni z vladno izjavo, da je jasno povedano, kdaj misli vlada izvesti, kar obeta. Sodijo namreč, da hoče vlada samo češke poslance pridobiti, da bi glasovali za pogodbo z Ogersko. Nemci se pa jeze na vlado zaradi te izjave, ker jim razdere upanje za razdelitev dežele po narodnostih.

(Novi praški župan dr. Podlipny) nagovoril je pri avdijenci cesarja češko. Cesar odgovarjal je tudi češko in pohvalil Podlipnyja radi njegove energije in delavnosti ter se jako zanimal za praške razmere. Nemci kar cviliijo in ni jim mogoče zapopasti, kako se je to zgodilo.

(Popolnjenje brodske gimnazije.) Poljaki mislijo popeljčiti dosedaj nemško gimnazijo v Brodyju. Rusini pa temu oporekajo. Ker to gimnazijo obiskujejo največ Rusini, morala bi se po njih mnenju porusiniti, ali pa naj ostane nemška. V poljsko gimnazijo Rusini ne marajo pošiljati svojih sinov. Mej Rusini in Poljaki je torej tako nasprotje, da je prvim v šolah ljubši nemščina nego poljščina, kar je jako označljivo za razmere v Galiciji.

(Volilna preosnova v gališkem deželnem zboru.) Poljski kmet Wojcik je predlagal v gališkem deželnem zboru, naj se uvede tudi v deželnem zboru peta kurija in za kmetijske občine neposredne in tajne volitve. Rusin Okunjevski je pa predlagal vpeljavo občne in jednake volilne pravice. Večina se pač za nobenega teh predlogov ne bode dolila, ker poljski konservativci predobro vedo, da skoro vsi propadejo, ako

bi se tajno in neposredno volilo. Vlada je baš zaradi poljskih konservativnih poslancev za državni zbor obdržala volitve po volilnih možeh.

(**Madjarščina v cerkvi.**) Pravoslavna cerkvena občina v Miškolcu je sklenila, da vpelje madjarsko mašo in madjarske propovedi. Seveda tamošnji Srbi s tem sklepom niso zadovoljni, ker je delo vladnega uplivanja na cerkvene stvari. Kdo ve, če se bode upal temu upreti patrijarh Branković.

Ogled po širnem svetu.

(**Tauscheva afeta.**) Čitatelji se morda še spominjajo neke pravde proti dvema časnikarjema, v kateri so se izvedele kaj čudne reči o delovanju uradnika politične policije. Ta mož je po časopisih pisal zoper ministra, raznašal uradne tajnosti. Ker je imel visoke zveze, je več ministrov spravil v največje zadrege, nekateri so morali odstopiti. Zaradi tega so hoteli Tauscha tožiti. Sedaj se pa govori, da se vsa stvar pusti, ker so pri Tauschu našli pisma jako visokih oseb.

(**Konvikt za ruske dijakinje.**) Ruski car je podelil 65.000 rubljev za osnovo konvikta za slušateljice zdravniških tečajev v Peterburgu. Ta zavod osnuje se še letos.

(**Turško vprašanje.**) Nedavno so imeli bolgarski in armenski beguni iz Turčije velik shod v Varni. Sklenili so, da se ne zadovoljujejo z nobenimi drugimi preosnovami v Turčiji, kakor s popolno samoupravo in neodvisnostjo. Turško vladanje mora popolnoma zginiti z balkanskega polotoka in iz Armenije. Če se ne izpolnijo te zahteve, morajo podjarmljeni krščanski narodi začeti boj za osvobojenje. Bolgarska vlada je sklenila, da pospešuje borbo za osvobojenje. Prepise na tem shodu sklenene resolucije poslali so zastopnikom velevalstij v Carigradu, bolgarski vladi, turški vladi, Gladstonu in Ignatjevu.

(**Turčija in Grška.**) Turški poslanik v Atenah se je pritožil, da grški roparji prihajajo čez mejo ter ropajo in požigajo v Makedoniji. Če bode to dalje trajalo, utegne motiti dobre odnose mej Turčijo in Grško. Praviti ni treba, da tu ne gre za roparje, temveč za vstaše. Grška vlada je seveda odgovorila, da jej ni o vsem ničesa znanega, da bode pa vse storila, da zabrani roparjem prehod čez mejo.

(**Razmere na Kreti**) so jako kritične. Ker je nakrat bilo več mohamedancev in kristjanov pobitih, je mej prebivalstvom nastalo silno razburjenje. Mohamedanci oblegavajo kristjanske, kristjani pa mohamedanske vasi. Nikoga pa ni, da bi red vzdrževal, ker se novo orožništvo še le snuje, na turške vojake se pa ni nič zanašati.

(**Vstaja na Kubi**) baje ni bila brez uspeha. Včeraj je bil v Madridu ministerski svet, ki se je posvetoval, kakšne preosnove naj se upeljejo na Kubi. Sedaj je le vprašanje, če se zadovoljijo vstaši s temi preosnovami. Položaj je za Španijo na Kubi kritičen. Za bojevanje ugoden čas, poteka drugi mesec se začne tropično deževje.

Dopisi.

Iz Savinjske doline. Dne 17. prosinca t. l. priredil je „žalski tamburaški klub“ v naš lašč za to prirejenih prostorih hiše gospoda župana J. Širca koncert in veselico. Vrli tamburaši, štirinajst po številu, vadili so se pod vodstvom strokovnjaka gosp. Hrabroslava Žmavca, učitelja iz Griž, leto dni neumorno po večkrat na teden — več kakor polovica tamburašev je muzikalne izobrazbenosti i po tem takem lahko umevno, da so bili poslušalci iznenadeni prelepega in umetnega tamburanja. Žalibog, da gosp. Janez Hausenbichler, kojega spomin je nevenljiv, ni čakal več sijajnega uspeha tamburaške marljivosti: bil je krepki pospešitelj in temelj „žalskega tamburaškega kluba“. Točno ob 6. uri zvečer vzdigne se zavesa in lični tamburaši se čepicami z napisom: „Živela Slovenija“ udarijo Mil. pl. Farkašovo „Karišik hrvatskih narodnih popevaka“. Kdor je sam glasbenega duha, lahko sodi o izvršitvi te točke: „Krasno so jo dali“ — ta obsodba je bila občna in povsem opravičena. Prvi utis je sploh veljaven in merodajen. Bodite ponosni, vrli žalski tamburaši, vzgled ste vsem

takim društvom! Odličen vočja in vrli soigralci zaslužite lauro venec! Druga točka: V. G. Brož: „U sladkoj sanji“, valček, bila je po mnenju necega navzočega skladatelja tamburaša dokaz vztrajne nadarjenosti preljubih naših tamburašev. Takt, forte, piano, crescendo itd. vse točno, kakor sestavljeno; najfinije nuanse si navdušeno občudoval! Isto tako se je vršila 3. točka: Iv. pl. Zajc: „Hrvaticam“ — 7. točka: Mijo Majer: „Hrvatsko kolo“ in točka 8. V. G. Brož: „Perka, polka franc.“ — Hvala tebi, žalski tamburaški klub, le tako naprej, slava ti sedanjost in bodočnost! Četrto točko: „Dva gospoda in jeden sluga“ izvršili so razni diletantje prav dobro. Tudi mešana zbor: Volarič: „Pri zibeli“ in Nedved: „Na goro“ sta bila jako lepo uglasena. V obče se je ta koncert jako dobro obnesel — poslušalcev in gledalcev vse polno do zadnjega kotička — želimo vrlim narodnim umetnikom tudi sijajen gmoten uspeh! Zdaj pa še nekaj: Nemški list „S. P.“ objavil je neko zelo enostransko kritiko o žalskem tamburanju. Tamburali so „ziemlich gut“! Veš, prijatelj, koliko je to? Prav nič! Če nisi muzikaličen, opusti za naprej kritikovati o tamburanju — ali si pa pisal mit „Absicht und Ueberlegung?“ Audiatur et altera pars!

Iz Šmarij pri Jelšah. Podružnica sv. Cirila in Metoda za Šmarje in Slatino imela je dne 24. januarja t. l. svoje zborovanje ter je ob enem slavila desetletnico svojega obstanka v gostilni g. Karola Jagodiča.

Ko se je bila jako prostorna sobana skoraj do zadnjega prostora napolnila, otvoril je predsednik g. dr. Rakež zborovanje, pozdravljajoč vse došle goste in prijatelje mile naše družbe. Veliko veselje izraža nad udeležbo — v nepričakovano velikem številu — toli cenjenih gostov iz več oddaljenih krajev, kakor iz Št. Jurja, Celja, Slov. Bistrice, Studenic, Poličan, Rogatca, Slatine, Sladkogore, Sv. Petra, Ponikve i. dr.; kajti s tem so pokazali tudi našim v precejšnjem številu zbranim domoljubnim kmetom, da spoštujejo njih trudopolni stan, ter da se zanimajo za njih napredovanje v duševnem kakor tudi v gospodarstvenem oziru. Pokazali so, da morata delati gospod in kmet roko v roki, ako hočeta svojim potomcem zagotoviti blagostanje in zadovoljnost.

Na znanje se je vzel še poročili društvenega tajnika in blagajnika o delovanju in uspehu podružničnem v minolem letu.

Za tem vršeče se volitve imele so naslednji uspeh: Predsednik g. dr. Josip Rakež, predsedn. nam. za Slatino č. g. nadžupnik Anton Fröhlich, za Šmarje g. dr. Franc Jurtela; blagajnik g. Rudolf Ilšovšek, blag. nam. za Slatino č. g. Jože Cerjak, za Šmarje Miroslav Štumberger; tajnik g. Ivan Debelak, tajn. nam. za Slatino č. g. Jože Trafenik, za Šmarje g. Štefko Javornik.

Pri točki „Sprejem novih udov“ podeli predsednik besedo občežnanemu narodnemu govorniku gosp. Dragotinu Hribarju, ki je podal v kratkih in jedrnatih besedah nekako zgodovinsko sliko slovenskega naroda, vedno čutečega tujčevo peto, in njega konečno probujenje k samozavesti. Razpravljal je potem o prevažni ustanovitvi dične naše družbe sv. Cirila in Metoda in nje podružnic ter pokazal nje potrebo in korist za naš narod. Pojasnil je tudi nje trudopolno a uspešno delovanje v prid celega naroda, posebno pa onega dela, ki se bori ob mejah naše mile domovine za svoje pravice. Ta velevažna družba zabranjuje namreč potujčevanje naše napolne mladine z osnovanjem slovenskih šol in z drugimi dobrodelnimi čini. Radi tega moramo jo podpirati z vsemi našimi močmi gmotno in duševno. V odobravanje tega govora zadonelo je burno ploskanje in krepki „živijo“-klici.

Po dokončanem zborovanju vršil se je že davno zaželjeni koncert. Nastopila sta šentjurski mešani zbor in tamošnji kvartet „Vzgoja“, ki sta oba svojo nalogo izborna izvršila. Po več pesmih ni odnehalo glasno in živahno odobravanje, dokler se niso v drugo zaslišali mični glasovi vrlih pevkinj in pevcev raz odra. Vsakemu od nas vzbudila je pesem „Nazaj v planinski raj“ gorko lubezen do naših zelenih gričev. Nehote moral se je vsakteri navdušiti za našo milo slovensko domovino.

Tužni glasovi pa so nas navdajali pri pesmi „Sirota“, pevani po kvartetu. Marsikomu zarisalo je oko pri besedah:

„Mati umrje, zlata mama.
Milo joče deklica“.

in napev spremljajoč te besede ponavljal se je nehote v naših srcih.

Te tužne občutke pregnali so nam pa zopet drugi veselejši napevi. V obče pa moramo mlademu mešanemu zboru in kvartetu častitati na njiju lepem uspehu. Častitati moramo pa tudi g. Mundi, ki je oba pevška zbora tako dobro vodil.

Med posameznimi koncertnimi točkami ter pozneje pri prosti zabavi in plesu svirala je dobroznana „šmarska godba“ izvrstno, večinoma nežne slovenske melodije.

Prebitek te veselice pomnožen z nabrano letnino odposlal se je glavni družbi sv. Cirila in Metoda.

Omenjati moram še hvalevredno postopanje gostilničarja g. Karola Jagodiča napram našej veselici. Prepustil nam je brezplačno prostore ter istotako brezplačno preskrbel kurjavo razsvetljavo in dekoracijo. Živel!

P. n. pevkinjam in pevcem ter vsem gostom in drugim dobrotnikom naše idealne družbe najiskrenejša zahvala. Vsem želimo v kratkem zopet prav veselo snidenje.

Iz Tužne doline. (Iz učiteljskih krogov.) Draga „Domovina“! Dovoli ter pripusti nekaj prostora v tvojih predalih za nekoliko dopisov iz Tužne doline, v katerih bi rad opisal nekoliko učiteljskih, ter v obče šolskih razmer. — Delovanje učiteljev in duhovnikov je pri nas še vzajemno in složno, upamo, da tudi ostane nadalje. Ni se še pri nas vgnezdila razprtija in sovraštvo med učiteljstvom in duhovščino, kakor žalibog v nekaterih drugih slovenskih krajinah, dal Bog, da bi se prva iskra sovražne strasti med tema odličnima, za naš narod najimennitnejšima stanovoma pravočasno ugasnila in zadušila. Blago srce, potrpežljivost in nekaj popustljivosti ohrani lahko mir med omikanci. Z združenimi močmi, v zajednosti, delovali bomo najbolj uspešno za naš zatirani narod.

Kakor drugod, imamo tudi pri nas krajne, okrajne in deželne šolske svete; tudi krajne, okrajne in deželne nadzornike. S krajnim in deželnim šolskim nadzornikom je še najljubši izid, kajti prvi se navadno mnogo ne briga za svojo častno mesto, a zadnji pa ne pride z učitelji na kmetih pogostoma v dotiko. Tembolj pa imamo čutiti okrajnega nadzornika. Čital sem v „Popotnik-u“ „Spomenico tolminskega učiteljskega društva“, v kateri se med drugim terja: Okrajni šolski nadzorniki naj se imenujejo izmed ljudskih učiteljev v okraju. Vse rad podpišem, a žal, kjer mora učiteljstvo delovati pod nadzorstvom bivšega učitelja, ki pa nima trohice srca za nje, kateri pri vsakej priliki dá čutiti svojo veliko oblast, kateri le zahteva, a pripoznanja pa, še manj pohvale, nima za učitelja trpina tudi pri največji marljivosti, — izvemši klečeplazce in nemškutarje; kdor je primoran pod takim nadzorstvom delovati, ta si res ne želi ljudskega učitelja nadzornikom. Vem, da niso vsi nadzorniki iz učiteljstva taki oblastneži, poznam druge, ktere ljubi učiteljstvo, ker so mu prijatelji in dobri svetovalci, a ne samo strogi sodniki. Glejte, kako je pri nas! Našemu nadzorniku je najljubše, ako zamore učitelja iznenaditi, ali kako se je že razil „überraschen“. Že to kaže, da mu je le na tem ležeče, da bi učitelja v zadrego spravil ter ga poznej očrtniti zamogel. Nadzornik, imajoči srce za učitelje, gotovo ne bo hotel jih iznenaditi, temveč se bo izogibal vsega, s čim bi jim grenil težaven posel. Kako se vede pri nadzorovanju, bom pa prihodnjič opisal.

Narodno-gospodarske novice.

Novoletna premissljevanja.

(Dalje.)

Pa tudi naši okrajni in občinski zastopi, raznovrstni denarni zavodi, premožnejši zasebniki, bi morali vse storiti, da se povzdigne umno kmetijstvo. Lepo in čez vse potrebno je, da okrajni zastopi skrbje za lepe ceste, da pospešujejo, vsestranski promet ter tako tudi kupčijo,

pa dotični zakon nalaga okrajnim zastopom tudi dolžnost, da pospešujejo kmetijstvo in ž njim vred splošno blaginjo. Mi bi celo rekli, da bi morala biti skrb, kako med ljudstvom utrditi dobro gmotno stanje, ena prvih pri okrajnih zastopih. Resnično je pa tudi, da nekateri okrajni zastopi v tem oziru res mnogo storé in so se tudi lepi uspehi tega prizadevanja že pokazali. Tako se je v celjskem okraju kaj močno povzdignila živinoreja, kar je v prvi vrsti zaslug okrajn. zastopa, ki je skrbel, da je dobilo prebivalstvo boljše živinsko pleme. Pa tudi druge stroke kmetijstva, kakor n. pr. vinarstvo, sadjarstvo, svinjereja itd., ki vse mnogo dobička obeta, je treba z vso trudoljubivostjo gojiti. V vinogradnih krajih treba bode vso pozornost obračati na prenovitev starih vinogradov; ljudje bi se naj pri vsaki priliki podučevali, kako je dotična dela opravljati. Sadjarstvo je za naše pokrajine ogromnega pomena in vendar moramo v svojo sramoto pripoznati, da je isto pri nas tako zanemarjeno, da je joj. Večina ljudi še pač nima niti pojma, kako je drevesa stara in mlada oskrbovati. Tukaj je treba še veliko poduka!

Okrajni zastopi na nemškem Štajerskem podavajo v tem oziru kaj lep izgled. Oni namreč ustanovljajo in zdržujejo drevesnice, prirejajo vsako leto po 2—3 dnevne kmetijske tečaje, v katerih se kmetski sinovi podučé v najvažnejših kmetijskih naukih, kakor o sajenji in oskrbovanji sadnega drevja, o spravljani in sušenji sadja, o napravljani sadnega mošta itd. To se godi leto za letom, zato pa tudi vidimo, kako močno se je pri njih ravno sadjarstvo povzdignilo in koliko gotovega dobička ono vsako leto ondotnim prebivalcem prinaša. Želeti bi pač bilo, da bi se tudi naši zastopi za to važno stroko nekoliko bolj zanimali, za kar bi jim ljudstvo gotovo hvaležno bilo, kakor to pričajo prvi poskusi, ki so se povsod prav dobro obnesli. Okrajni in tudi drugi zastopi! ako hočete med ljudstvom kaj upliva imeti, če hočete uživati ljubezen in spoštovanje svojih volilcev, če hočete sploh plodonosno delovati, tedaj vam bodi pospeševanje splošnega blagostanja prva skrb in ne smelo bi je biti seje, pri kateri bi se o tem ne posvetovalo. Tako delovanje bi donášalo okrajem veliko koristi in zasluge takih mož bi se tudi povsod cenile in pripoznale. Mi torej slov. ljudstvu nič družega ne želimo, nego to, da bi imelo v važnih svojih zastopih dovolj nesebičnih omikanih za splošni blagor in srečo navdušenih mož.

Bralna društva so v narodnem življenji velikega pomena in ne smelo bi je biti župnije brez takega društva. Po bralnih društvi budi se narodna zavest, ona pa davajo tudi kaj ugodno priliko, da se ljudje o raznih stvareh podučujejo. Društva, katera pri svojih zborovanjih in veselicah skrbé za to, da se ljudje pošteno kratkočasijo, po podučljivih govorih pa tudi marsikaj naučijo, kar je dandanes kmetu vedeti treba, so neprecenljive vrednosti. Pri teh društvi bi se naj vedno prijetno s koristnim združevalo, poleg petja, godbe, bi moral vselej biti kak primeren govor o tej ali oni stroki kmetijstva na vsoporedu. Potem bi pa tudi ljudje do takih društev imeli veselje in prav radi bi se udeleževali društvenih zborovanj in veselíc, kajti vedeli bi, da se bodo poleg pošteno razvedrili, pa tudi kaj za svoje stanovske potrebe naučili. Veselíc pa brez primerne govora se ljudstvo hitro naveliča in torej nič kaj rado k njim ne zahaja. Tisti torej, ki vodite bralna društva, uporabite vsako ugodno priliko, da bode po poučnih govorih budili med narodom veselje in zanimanje za razne stroke umnega kmetijstva. Tem potem pospeševali bode tudi splošno blaginjo. — Nadalje bi bilo dobro, da se povsod pri nas osnujejo kmetijske knjižnice. V krajih, kjer imajo bralno društvo, lahko društveno vodstvo prevzame skrb, da napravi in uredi knjižnico, drugod pa bi naj to prevzel učitelj, ali pa tudi kdo drugi, ki se za stvar dovolj zanima.

(Ječmen) je sicer dober za konje, a vendar jih po njem rado grize v vampu, dokler ga niso vajeni. V južnih krajih, zlasti v Arabiji dajo konjem le ječmen namesto ovsu.

(Rž) ni dobra za konje, če se sama daje. Konji oslabe. Ne škoduje pa rž, če se meša z ovsem.

(Jara rž) pomešana z grašico ali pa sama, je dobra krma za konje in govedi, ako se še zelena pokosi.

(Ravno posajenega drevesa) ne smeš trdno privezati, kajti drugače se ne more trdno vnesti v zemljo. Pod koreninami se naredé prazni prostori in se vsled tega začne sušiti.

(Sadje), ki je dobilo duh po katranu, ki je bil v kletu, ali kak drug zoprni duh, se tega duha težko toli znebi, da bi ga tisti, ki imajo fin nos, ne opazili. Toliko se pa duh odpravi, da se da sadje porabiti, ako se dene na kak jako zračen in hladen kraj. Seveda pri tem se sadje malo posuši in zgubi lep videz.

(Jabolka) so jako zdravo sadje, in posebno mnogo pripomorejo, da ložje spimo, ako jih jemo, predno gremo spat. Jabelka pospešujejo prebavljenje.

Književnost.

(„Naši knjižni grehi.“) Spisal M. M. Hostnik, profesor v Rusiji. Ponatis iz „Slovenskega Sveta“. Dunaj. Tiskarna Ivana N. Vernay. 1896. Str. 32. Cena 12 kr. V tej razpravi pojasnjuje pisatelj razna filologična vprašanja. Opozarjamo zategadelj zlasti jezikoslovce na njegov spis.

(„Izvestja muzejskega društva za Kranjsko.“) Urejuje Anton Koblar. Sešitek lanskega tečaja ima naslednjo vsebino: dr. Fran Kos: Iz domače zgodovine VI. Oglejski in graški škofje v začetku srednjega veka; M. S.: Podružnica sv. Nikolaja na Visokem pod Kureškom; M. Slekovec: Doneski k zgodovini cerkv in far na Kranjskem; Ferdinand Seidl: Nova geološka preiskava kranjske dežele; J. Vrhovnik: Škofa Hrena spominek M. S.: Slike v ljubljanski frančiškanski cerkvi; S. R.: Prazgodovinske izkopine; Ivan Kunšć: Imenoslovni paberki.

(„O mraku, pesmi za srednji glas, spremeljevanjem klavirja“) zložil Karol Hoffmeister, tako je naslov novi obsežni in jako lični glasbeni izdaji slovenskemu občinstvu že dobro znanega mladega skladatelja, katero je založil podjetni knjigar L. Schwentner v Brežicah. G. Hoffmeister je s to izdajo v novi pokazal svojo veliko glasbeno nadarjenost. Zbirka obsega štiri pesmi: 1. Poletna noč, po besedah E. Schure Vrhlickega, 2. O takrat! po besedah A. Sove, 3. Pod snegom, po J. Macha besedah in 4. Večerna pesen, besede spisal Jar. Borecki. Vse štiri je poslovenil prav izborni g. Funtek, a podložen je tudi izvirni češki tekst. Ljubiteljem široko naložnega petja bode ta ustrezali najbolj 1. in 4. ki sta bolj melodični, prijateljem glasbene deklamacije pa 2. in posebno 3., ki je jako karakteristična v pevskem delu, kakor tudi v spremljevanju. Hoffmeisterove skladbe niso pisane po šabloni, diči jih prava glasbena vrednost, zato se morda zde navadnim pevcem nekoliko težke, preverjeni pa smo, da jih bodo z nekim trudom zmagovali tudi manj izurjeni pevci. S pravim veseljem pa bodo segli po njih vsi pevci in pevke, ki imajo sposobnost, uglobiti se tudi v nekoliko težjo skladbo in jo prednašati po intencijah skladatelja. Ker so pesmi pisane za srednji glas, je skladatelj tudi v tem oziru ustregel živi potrebi, ker za visoki glas (sopran ali tenor) imamo že mnogo več skladb nego pa za srednji (mezzosopran ali bariton), transponiranje pa prizadeva vedno dosti truda ali stroškov. Unanja oblika in tisk sta prav lična, kakor smo že navajeni firme J. Eberl na Dunaji. Naj bi prav pridno segali slovenski pevci in pevke po tej najnovejši izdaji, kateri je cena 1 gld. in tako vspodbujali skladatelja in založnika k daljnemu delovanju.

(Hrvatski pedagoški književni zbor) je izdal te dni petero lepih knjig, troje za učitelje, dvoje za mladino. Kaj pa slovensko pedagoško društvo? To izdā komaj v dveh letih eno knjigo! Zakaj ta neprijetna razlika? Na Hrvatskem podpirajo vlada, občine in domoljubi društvo, ondi so vse od društva izdane knjige potrjene za šolsko rabo, ondi je ukazano, da se morajo rabiti v šolah. Od našega slovenskega pedagoškega društva izdane knjige niso niti ena ne potrjena. Pri nas se uči po vseh učiteljskih pedagogika

in metodika le po nemško; pri nas se slovenski pedagoški pisatelji večkrat preganjajo, nemški pa dobé dobra mesta, recimo Linhart, Wallner, Knapitsch, Banda itd.

Razne stvari.

(Umrli je) v Atenah nenadoma avstrijski poslanik baron Kozjek dne 1. t. m.

(Napad na guvernerja) Na algirskega guvernerja Cambona streljal je te dni neki mož. Ko so ga prijeli, je izpovedal, da je odpuščen uradnik. Streljal je le s slepimi patroni in je hotel samo nase obrniti pozornost guvernerjevo. Cambon ga je takoj ukazal izpustiti.

(Iztiranje) Iz Bučke v Bosni so iztirali te dni milijonarja Paranosu, kateri ima tudi velik hotel v Belemgradu. Paranos je srbski državljani in je v Bosni ruval proti Avstriji.

Koledar.

Petek (5.) Agata, devica in mučenica. — Sobota (6.) Tit, škof; Doroteja, devica in mučenica. — Nedelja (7.) 5. po razglasenji Gospodovem. — Ponedelj. (8.) Janez Mat. sp. — Torek (9.) Ciril Aleks.; Polona, devica in mučenica. — Sreda (10.) Školastika, devica. — Četrtek (11.) 7. Ustanov. Služ. M. D. — Prvi krajec dne 9. ob 8. uri 23 minut zvečer.

Sejmi.

Dne 6. februarja v Gornjem gradu. Dne 8. febr. na Dobrni pri Celju in v Lipnici. Dne 9. febr. v Konjicah in na Pilšanuju. Dne 10. febr. v St. Juriju ob južni žel. in na Bregu pri Ptuj (za svinje).

Loterijske številke.

Trst, 30. januarja 1897: 19, 17, 5, 39, 18
Linc, „ „ „ 40, 43, 17, 59, 45

Podpisani javljajo tužno vest, da je njen preljubljen soprog, oziroma oče, dedek in tast, gospod

Andrej Razlag

umirovljeni c. k. okrajni naddesetnik, imetnik srebrnega križca s krono

danes ob polu 11. uri predpoludne, po kratki bolezni, previden s svetimi zakramenti mirno v gospodu zaspal.

Pogreb bode v četrtek 4. februarja ob 4. uri popoldne; sv. maša zadušnica bode se brala v petek 5. februarja ob 8. uri v farni cerkvi v Brežicah.

Brežice, dne 2. februarja 1897.

Fanka Razlag, roj. Forrer, soproga.

Erna Razlag, učiteljica v Ljutomeru, Alfonzlj Razlag, načelnik železnične postaje na Proseku, Jakob Razlag, c. in s. stotnik, Adolf Razlag, Vekoslava Zach, roj. Razlag, otroci.

Fran Zach, brzojavni uradnik, zet. (19)

Liza Razlag, roj. Bučar, sinova.

Pavel, Anika, Niko, in Mičika Razlag, vnuki in vnukinja.

Učenec za krojaško obrt
iz boljše hiše, vsprejme se tako v poduk pri
(17) 2—1 **Jos. Hočevanju v Celju.**

Naznanilo.

Podpisani si usoja naznanjati, da je svojo prodajalnico z raznovrstnim blagom na novo popolnil in da se pri istemu toči vino raznih vrst, kakor: sokoviško, paško, in šentandreško in sicer ta po 20 kr. liter in stara vina od 28 do 32 kr. liter.

Blago bode vedno sveže in oddal bo isto po najnižji ceni.

Z velespoštovanjem

Jakob Vrečko,

(20) 3—1

trgovec v Šoštanji.

Zanesljiva pestunja

sprejme se do 15. februarja t. l. Vprašati je v pekariji v Celju, Graške ulice (Grazer-Strasse) št. 5. (21)

Posestvo na prodaj.

Na prodaj je posestvo s hišo v trgu poleg cerkve. Hiša ima več velikih sob in je pripravna za gostilno ali trgovino, poleg so tudi tri obokane kleti, ledenica, mesnica in vrt z orehovim drevjem in brajdo ter vsa gospodarska poslopja. — Proda se ali vse skupaj ali pa zemlja zase in hiša zase. — Ceno in vse drugo povesta

Franč in Doroteja Drobnič v Braslovčah.
Štajersko. (22) 3—1

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

naznanjam, da imam veliko zalogo finega starega in novega vina, katerega sem kupil naravnost od pridelovalca ter zamorem ž njim postreči vliče izvrstnemu blagu, prav po nizki ceni. — Nadalje naznanjam, da odprem s 15 dnem februarja v „Narodnem domu“ trgovino s specerijskim blagom, ter se priporočam slavnemu občinstvu in častiti duhovščini za mnogoštevilni obisk. Zagotavljam pošteno postrežbo z vedno svežim blagom. — Moja prodajalnica z žitom, sadjem, domačimi pridelki, kakor tudi s specerijskim blagom pa ostane tudi, kakor dosedaj na Ljubljanski cesti št. 10 (pri „Kroni“).

Svoji k svojim!

Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

(135) 52-32

„Pri dobrem pastirju“!

Dr. A. Praunseis

okrožni in praktični zdravnik
v Celji

ordinuje za zobobolne vsaki dan od 9.—11. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne v Celji

Ringstrasse št. 9.

Plombira se zlatom, srebrom in emailom po ameriškem sistemu brez vsakih bolečin in garantuje za najpopolnejšo izvršitev. (10) 24-3

Služba oskrbnika (šafarja)

oddaja se pri podpisnem. Prosilec mora v prvi vrsti vsa dela pri poamerikanjenju vinogradov, kakor regoliti, cepiti itd. popolnoma razumeti. (13) 2-2

Anton Gregorič
v Ptui.

V svrhu varnosti občinstva pred nevarnostmi ponarejenj nosim od sedaj nadalje to le oblikovano registrirano varstveno znamko.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Preskušen in potrjen od zdravstvenih oblastev.

Najstarejša, na pristneje, najrečeljeje in največje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne boleti itd. ter je uporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tiskana Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje ponaredbo. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce mojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupece nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnjskim potom na podlagi zakona o varstvenih znakih. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko do vake avstro-ogrske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti preplačilu ali poštnemu povzetju. Pazi naj se vedno natančno na zgoraj o zeleno varstveno znamko, katero mora nositi vsak znak pristnosti vsaka steklenica. (12) 20-2

Adolf Thierry, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Zaloga vina

Ant. Polley-ja

v Sežani

(južna železnica)

Črno in belo pristno vino

po 23 in 28 gld. hektoliter.

(257)

VABILO

k

22. rednemu občnemu zboru

Gornje-Savinjske posojilnice

v Mozirji

dne 20. februarja 1897. l. ob 10. uri predpoludne.

Dnevni red:

1. Poročilo blagajnika.
2. Poročilo nadzorništv.
3. Volitev načelnstva in nadzorništv.
4. Posameznosti.

Mozirje, dne 29. januarja 1897 (16) 2-1

Naznanilo in priporočilo!

Svoji k svojim!

Podpisani najvljudneje naznanjam prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu, da sem na prigovarjanje več gospodov si preskrbel zraven svojega umetnega slikanja tudi pravico in delavce, za slikanje in dekoriranje sob in dvoran, kakor za splošna druga v to stroko spadajoča dela, tako na pr. javne napise, trgovske in obrtniške napise z različnimi podobami, kakor i brez njih!

Preskrbel sem si najfineje vzorce za sobe i. t. d. kakor tudi najfineje barve vse v obilnem številu, tako, da zamorem z vsako, še tako veliko firmo konkurirati.

Priporočam se še nadalje, za blagohotno podporo, tako n. pr. slikanja cerkva bodisi na opresno („ali fresco“) silikat kasein ali tempera vse to slikam strogo po cerkvenih zahtevah. Dalje za altarne slike, slike Svete družine, Križeva pota, prozorne zastorje, transparente za cerkvena okna, katera se dajo prati, kakor cerkvene in društvene zastave itd.; povsod naj velja geslo:

Svoji k svojim!

z vsem spoštovanjem se priporočam

Ivan Nep. Gosar,

(14) 5-2 akad. slikar v Celji, „Narodni dom“.

Sto polovnjakov

starega in toliko novega, belega, pristnega vina proda (18) 3-1

Anton Gregorič,

posestnik in posojilnični tajnik v Ptui.

Kdo pije
Kathreiner-
Kneippovo sladno kavo?

Vsak, kdor hoče svoje zdravje ohraniti in utrditi, pa ob enem noče pogrešati prijetnega kavinega užitka. Bobova kava je, kakor znano, škodljiva, ker preveč živce razburja; ako se jej pa Kathreinerjeva primeša, jej odvzame škodljive učinke. *****

Vsak jo pije, ki se ne čuti prav zdravega. Posebno za take, ki bolehalo na živcih ali v želodcu, izkazala se je Kathreinerjeva kava, čista brez primesi, v tisočerihih slučajih kot najboljša, najzdravejša in lahko prebavljiva pijača. *****

Vsak otrok in vsaka ženska naj pije Kathreinerjevo kavo, ki je tečna in se prilega slabemu in rahlemu telesu, naj bo že čista ali mešana z bobovo kavo. S svojim prijetnim, milim okusom se kmalu vsem prikupi.

Vsak, ki hoče pri gospodarstvu kaj prihraniti in vendar uživati okusno in zdravo kavo, naj si kupi Kathreinerjevo kavo. Naj bo čista ali mešana z bobovo, ugajala bo po okusu vsakomu. *****

Kathreiner-Kneippova sladna kava je v resnici zdrava družinska pijača, čist prirodan plod v celih zrnih, iz najboljšega slada izdelana in po Kathreinerjevem, v vseh deželah priznanem in od največjih strokovnjakov preskušenem načinu z okusom prave bobove kave prekisana. Kathreinerjeva kava združuje toraj v sebi prijetni okus pluje bobove kave in vse od zdravnikov priznane dobre lastnosti domačega slada. *****

Prošnja: Kdor noče biti goljufan in oškodovan, naj pazi pri nakupu na varnostno znamko in na obliko na strani **Kathreiner**.

naslikanega izvirnega zavoja z imenom

Zavoji brez imena „Kathreiner“ niso pristni.

(259) 5-3

Mani diži najbolje!